איך גברו חיות על שדים

אגדה טורקמנית
ציירה טטיאנה אלקסייבוב

חיו פעם ביחד שלוש חיות: עז, חמור ותרנגול. פעם נודע להם כי במצודה שבקרבתם חיים שדים עשירים. החליטו החיות לנצל את עושרם.
הם העמיסו ארגז על גבו של החמור, מילאו אותו בעפר ויצאו לדרך. העז הלכה קדימה והחמור עם התרנגול אחריה. רצה העז הרבה לפני חבריה ונכנסה למבצר. ושם שלושה שדים תמימים ישבו מול שלושה דוודים מלאי פילאף מעלה אדים וריח טוב.
בירכה העז את השדים לשלום ולבריאות והם ענו: "יפה שבירך אותנו. אילו באה הנה ציפור ולא בירכה, היינו מורידים לה כנפיים. אילו בא אייל ולא בירך, היינו מורידים לו פרסות. ומה את מספרת? מה נשמע בעולם?"

"אין לי חדשות מיוחדות" ענתה העז "רק פדישח אחד אסף את כל חייליו והולך הנה, לכבוש את המבצר שלכם, ואתם לא יודעים ולא כלום."

נבהלו השדים ואמרו זה לזה "לך ותראה מה קורה שם בחוץ." עלה שד אחד על חומת המבצר. בינתיים התרנגול התחיל לנבור בארגז והעלה ענן של עפר.
אמר השד "נכון, שם מרחוק רואים כבר ענן אבק גדול."
עלה השד השני על החומה, ראה שענן העפר הולך, גדל ומתקרב, וקרא "הם מתקרבים! הם מתקרבים!" כי התרנגול עבד במרץ על גבו של החמור והחמור צעד קדימה.
הרימו השדים רגליים וברחו מהמבצר.
והחמור, העז והתרנגול נכנסו, אכלו מהפילאף, אספו את כל האוצרות שמצאו והתחילו לחזור הביתה.
בינתיים התעשתו השדים ויצאו בדרך חזרה למבצר, לראות מה קרה שם.
החיות ראו אותם, והסתתרו על עץ עבה.
התרנגול עלה לצמרת, העז טיפסה על ענף גדול והחמור עמד אחרי הגזע ונשען על ענף נמוך ברגליו הקדמיות.

השדים באו ולא ראו כל סימני צבא של הפדישח, אלא רק עקבות של חמור ועז. הם הלכו אחרי עקבות אלה והגיעו לעץ, שבו הסתתרו החיות. אבל אז נשבר הענף שעליו נשען החמור והוא נפל על השדים ומלמעלה העז והתרנגול התחילו לצעוק בקולי קולות "קו-קו-רי-קו! מה-מה-מה! השמיים נופלים!"
השדים פרצו שוב במנוסה ולא ראו אותם יותר.
והחיות לקחו הביתה את כל רכוש השדים, והתחלקו ביניהם. התרנגול לקח גרעינים, העז - עשב טרי והחמור - קש.
ועם הזהב ואבנים יקרות לא היה להם מה לעשות אז החליטו לקבור אותם באדמה ואם איש עוד לא מצא אותם, הם שם עד היום.